KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 4087/88

af 30. november 1988

om anvendelse af Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af franchiseaftaler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis [1], senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 1,

under henvisning til offentliggørelsen af udkastet til forordning [2],

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning nr. 19/65/EØF bemyndiges Kommissionen til ved forordning at anvende Traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af bilaterale eksklusive aftaler, henhørende under artikel 85, stk. 1, hvis formål enten er eksklusiv distribution eller eksklusivt indkøb af varer, eller som indeholder begrænsninger, der er pålagt i forbindelse med erhvervelsen eller brugen af industriel ejendomsret;

(2) franchiseaftaler udgøres hovedsagelig af licenser på industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder til varemærker eller bomærker og knowhow, som kan kombineres med restriktioner vedrørende levering eller indkøb af varer;

(3) der kan alt efter formålet sondres mellem forskellige typer franchiser: franchiser på industriområdet, som vedrører fremstilling af varer, franchiser på distributionsområdet, som vedrører salg af varer, og franchiser på tjenesteydelsesområdet, som vedrører præsentation af tjenesteydelser;

(4) det er muligt på grundlag af Kommissionen erfaringer af bestemme, hvilke kategorier af franchiseaftaler, der henhører under artikel 85, stk. 1, men som normalt kan anses for at opfylde betingelserne i artikel 85, stk. 3; dette er tilfældet med franchiseaftaler, hvor en af parterne leverer varer eller præsterer tjenesteydelser til endelige brugere; på den anden side skal denne forordning ikke finde anvendelse på frachiseaftaler på industriområdet; sådanne aftaler, som sædvanligvis regulerer forholdet mellem producenter, adskiller sig fra andre typer franchiser; de udgøres af fremstillingslicenser på grundlag af patenter og/eller teknisk knowhow kombineret med varemærkelicenser; visse af dem kan være omfattet af andre gruppefritagelser, hvis de opfylder de fastsatte betingelser;

(5) denne forordning omfatter franchiseaftaler mellem to virksomheder, franchisegiveren og franchisetageren, om salg af varer eller præstation af tjenesteydelser til endelige brugere, eller en kombination af disse aktiviteter, såsom forarbejdning eller tilpasning af varer til kundernes specifikke behov; den skal også omfatte tilfælde, hvor forholdet mellem franchisegiver og franchisetager etableres gennem en tredje virksomhed, hovedfranchisetageren; den skal ikke omfatte franchiseaftaler på engrosområdet, fordi Kommissionen mangler erfaring på dette område;

(6) de i denne forordning omhandle franchiseaftaler kan være omfattet af artikel 85, stk. 1; de kan navnlig påvirke samhandelen mellem medlemsstater, når de indgås mellem virksomheder i forskellige medlemsstater, eller når de danner grundlag for et franchisenet, de strækker sig ud over en enkelt medlemsstats grænser;

(7) de i denne forordning omhandlede franchiseaftaler bidrager normalt til at forbedre fordelingen af varer og/eller præstationen af tjenesteydelser, da de giver franchisegiverne mulighed for at skabe et ensartet net, som kun kræver begrænsede investeringer, og som kan hjælpe nye konkurrenter til at etablere sig på markedet, særlig små og mellemstore virksomheder, hvorved konkurrencen mellem mærker øges; de giver også selvstændige forretningsdrivende mulighed for at oprette forretninger hurtigere og med større chance for succes, end hvis de skulle gøre det uden franchisegiverens erfaringer og bistand; de får således mulighed for at konkurrere mere effektivt med store distributionsvirksomheder;

[1] EFT nr. 36 af 6. 3. 1965, s. 533/65.
[2] EFT nr. C 229 af 27. 8. 1987, s. 3.

(8) gennem franchiseaftalerne sikres der også genrelt forbrugerene og andre endelige brugere en rimelig andel i fordelen herved, da de kombinerer fordelen ved et ensartet system med forhandlere, der er personligt interesseret i effektiv drift af deres virksomhed; nettets ensartethed og det løbende samarbejde mellem franchisegiveren og franchisetageren sikrer en konstant kvalitet af varerne og tjenesteydelserne, de positive virkninger af franchisesystemer for konkurrencen mellem mærker og den omstændighed, at forburgerne frit kan handle med enhver franchisetager i nettet, sikrer, at forbrugerne får en rimelig andel i fordelene herved;

(9) det bør i denne forordning defineres, hvilke konkurrencebegrænsende forpligtelser franchiseaftalerne må indeholde; det gælder særlig tildelingen af et eneområde til franchisetagerne kombineret med forbuddet mod aktiv kundeopsøgning uden for dette område, som sætter dem i stand til at koncentrere deres indsats på det område, der har fået tildelt; det samme gælder tildelingen af et eneområde til en hovedfranchisetager kombineret med forpligtelsen til ikke at indgå franchiseaftaler med tredjeparter uden for dette område; når franchisetagerne sælger eller som led i præstationen af tjenesteydelser benytter varer fremstillet af franchisegiveren eller efter dennes instrukser, eller som bærer franchisegiverens varemærke, gør en forpligtelse for franchisetagerne til ikke at sælge eller som led i præstationen af tjenesteydelser ikke at benytte konkurrerende varer det muligt at etablere et sammenhængende net, som identificeres med de pågældende varer; denne forpligtelse bør dog kun accepteres for de varer, som er hovedgenstand for franchisen; den må navnlig ikke vedrøre tilbehør eller reservedele til disse varer;

(10) de ovenfor anførte forpligtelser medfører således ikke konkurrencebegrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå de anførte mål; især den begrænsede områdemæssige beskyttelse, der indrømmes franchisetagerne er nødvendig til at beskytte deres investeringer;

(11) der bør i forordningen opstilles en liste over en række forpligtelser, som generelt findes i franchiseaftaler, og som normalt ikke er konkurrencebegrænsende, og det bør fastsættes, at de, såfremt de på grund af særlige økonomiske eller retlige omstændigheder er omfattet af artikel 85, stk. 1, også er omfattet af fritagelsen; denne liste, som ikke er udtømmende, omfatter særlig bestemmelser, der enten er nødvendige for at beskytte nettets fælles identitet og omdømme eller for at hindre, at den knowhow, som franchisegiveren stiller til rådighed, og den bistand, som han yder, kommer konkurrenter til gode;

(12) det må fastsættes i forordningen, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at der kan indrømmes fritagelse; for at sikre, at konkurrence ikke udelukkes for en væsentlig del af de varer, der er genstand for franchisen, er det nødvendigt at sikre, at parallelimport fortsat er mulig; krydsleverancer mellem franchisetagere skal derfor altid være mulig; desuden skal franchisetagerne, når franchisenettet er kombineret med et andet distributionssystem, have frihed til at indhente forsyninger fra godkendte distributører; for bedre at kunne informere forbrugerne og dermed bidrage til, at de opnår en rimelig andel af fordelene ved nettet, må det fastsættes, at franchisetageren på en hensigtsmæssig måde, som ikke bringer franchisenettets fælles identitet i fare, har pligt til at oplyse, at han har status som uafhængig virksomhed; i tilfælde, hvor franchisetagerne påtager sig garantiforpligtelser for franchisegiverens varer, gælder sådanne forpligtelser også for varer leveret af franchisegiveren, andre franchisetagere eller andre autoriserede forhandlere;

(13) det bør også i forordningen fastsættes, hvilke begrænsninger der ikke må forekomme i franchiseaftaler, hvis disse skal være omfattet af fritagelsen i henhold til forordningen, idet sådanne bestemmelser er begrænsninger som omhandlet i artikel 85, stk. 1, med hensyn til hvilke der ikke består nogen generel formodning om, at de vil få de i artikel 85, stk 3, krævede positive virkninger; dette gælder i særdeleshed en fordeling af markedet mellem konkurrerende fabrikanter, aftalebestemmelser, der på urimelig måde begrænser franchisetagerens valg af leverandører eller kunder, samt tilfælde, hvor franchisetagerens frihed til at fastsætte priser begrænses; franchisegiveren skal have frihed til at anbefale franchisetagerne priser, hvor dette ikke er forbudt i henhold til national lovgivning og i det omfang det ikke fører til en samordnet praksis i den faktiske anvendelse af disse priser;

(14) aftaler, som ikke er omfattet af fritagelsen, fordi de indeholder bestemmelser, som ikke udtrykkeligt er fritaget i henhold til forordningen, og som ikke udtrykkeligt er udelukket fra fritagelse, kan dog generelt formodes at kunne komme i betragtning med hensyn til anvendelsen af artikel 85, stk. 3. Kommissionen vil hurtigt kunne fastlå, om dette er

tilfældet for en given aftale. Sådanne aftaler skal derfor betragtes som værende omfattet af fritagelsen i henhold til denne forordning, forudsat at de anmeldes til Kommissionen, og Kommissionen ikke inden for en nærmere angivet frist modsætter sig en fritagelse;

(15) hvis enkelte aftaler, der er fritaget i henhold til denne forordning, alligevel, skulle have virkninger, som er uforenelige med Traktatens artikel 85, stk. 3, særlig som fortolket ved Kommissionens administrative praksis og Domstolens retspraksis, kan Kommissionen tilbagekalde adgangen til gruppefritagelse; dette gælder især, hvor konkurrencen som følge af strukturen på det pågældende marked begrænses væsentligt;

(16) aftaler, som automatisk er fritaget i henhold til denne forordning, skal ikke anmeldes; virksomheder kan dog i særlige tilfælde anmode om, at der træffes beslutning i henhold til Rådets forordning nr. 17 [1], senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse;

(17) aftaler kan afhængigt af deres art være omfattet af denne forordnings eller af en anden forordnings bestemmelser, forudsat at de opfylder de nødvendige betingelser for forordningens anvendelse; en kombination af bestemmelser fra denne og fra andre gruppefritagelsesforordninger er ikke muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I medfør af Traktatens artikel 85, stk. 3, og på de i denne forordning fastsatte betingelser erklæres artikel 85, stk. 1, uanvendelig på franchiseaftaler mellem to virksomheder, som indeholder en eller flere af de i artikel 2 anførte begrænsninger.

2. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse gælder også for hovedfranchiseaftaler indgået af to virksomheder. Denne forordnings bestemmelser vedrørende forholdet mellem franchisegiver og franchisetager gælder i givet fald med de fornødne ændringer for forholdet mellem franchisegiver og hovedfranchisetager og mellem hovedfranchisetager og franchisetager.

3. I denne forordning forstås ved:

a) »*franchise*« en helhed af industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder til varemærker, varenavne, butiksskilte, brugsmønstre, mønstre, ophavsret, knowhow eller patenter, som benyttes ved salg af varer eller levering af tjenesteydelser til den endelige bruger

b) »*franchiseaftale*« en aftale, hvorved en virksomhed, franchisegiveren, til en anden, franchisetageren, mod direkte eller indirekte finansielt vederlag overdrager retten til at udnytte en franchise til detailsalg af nærmere bestemte arter af varer og/eller tjenesteydelser; den skal omfatte mindst følgende elementer:

— benyttelse af et fælles navn eller butiksskilt og et ensartet udseende af forretningslokaler, og/eller transportmidler

— franchisegiverens overdragelse af knowhow til franchisetageren

— franchisegiverens løbende kommercielle eller tekniske bistand til franchisetageren i aftalens gyldighedsperiode

c) »*hovedfranchiseaftale*« en aftale mellem to virksomheder, hvorved den ene, franchisegiveren, til den anden, hovedfranchisetageren, mod direkte eller indirekte finansielt vederlag overdrager retten til at udnytte en franchise med henblik på indgåelse af franchiseaftaler med tredjeparter, franchisetagerne

d) »*franchisegiverens varer*« varer, som er fremstillet af franchisegiveren eller efter dennes instrukser, og/eller som bærer franchisegiverens navn eller varemærke

e) »*de i aftalen fastsatte forretningslokaler*« forretningslokaler, der benyttes til udnyttelse af franchisen, eller hvis franchisen udnyttes uden for disse lokaler, det sted, fra hvilket franchisetageren opererer med de transportmidler, der benyttes til udnyttelse af franchisen (de i aftalen fastsatte transportmidler)

f) »*knowhow*« en samlet, ikke-patenteret praktisk viden, som stammer fra franchisegiverens erfaringer og afprøvning, og som er hemmelig, væsentlig og identificeret

g) »*hemmelig*« at den pågældende knowhow som helhed eller i sin nøjagtige form og sammensætning ikke er almindelig kendt eller let tilgængelig; dette betyder ikke i snæver forstand, at hver enkelt bestanddel af denne knowhow skal være fuldstændig ukendt eller utilgængelig uden for franchisegiverens forretningsaktiviteter

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

h) »*væsentlig*« at den pågældende knowhow omfatter oplysninger, som er af betydning for salget af varer eller leveringen af tjenesteydelser til den endelige bruger, og særlig for frembydelse af varer til salg, forarbejdning af varer i forbindelse med levering af tjenesteydelser, metoder for kundebetjening, samt administration og finansforvaltning; denne knowhow skal være nyttig for franchisetageren og sætte ham i stand til på tidspunktet for aftalens indgåelse at forbedre sin konkurrencestilling, særlig ved at forbedre præstationer eller hjælpe ham til at komme ind på et nyt marked

i) »*identificeret*«, at den pågældende knowhow skal beskrives på tilstrækkelig udtømmende måde, således at det kan efterprøves, at den opfylder hemmelighedsog og væsentlighedskriterierne; beskrivelsen kan enten nedfældes i franchiseaftalen eller i et særskilt dokument eller på enhver anden egnet måde.

Artikel 2

Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder for følgende konkurrencebegrænsninger:

a) en forpligtelse for franchisegiveren til på et nærmere angivet område af fællesmarkedet, aftaleområdet, ikke

— at give tredjeparter ret til helt eller delvis at udnytte franchisen

— selv at udnytte franchisen eller selv at levere de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for franchisen, ved hjælp af et lignende system

— selv at levere sine varer til tredjeparter

b) en forpligtelse for hovedfranchisetageren til ikke at indgå franchiseaftaler med franchisetagere uden for sit aftaleområde

c) en forpligtelse for franchisetageren til kun at udnytte franchisen på det i aftalen angivne forretningssted

d) en forpligtelse for franchisetageren til at afstå fra uden for aftaleområdet at opsøge kunder til de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af franchisen

e) en forpligtelse for franchisetageren til ikke at fremstille, sælge eller som led i leveringen at tjenesteydelser at benytte varer, der konkurrerer med dem, der er omfattet af franchisen; hvor franchisens genstand er at sælge eller som led i leveringen af tjenesteydelser, at benytte såvel visse varer som reservedele og tilbehør dertil, må denne forpligtelse ikke gøres gældende med hensyn til disse reservedele eller dette tilbehør.

Artikel 3

1. Artikel 1 finder anvendelse, uanset om en eller flere af følgende betingelser, pålægges franchisetageren, for så vidt de er nødvendige for at beskytte franchisegiverens industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder eller for at bevare franchisenettets fælles identitet og omdømme:

a) forpligtelse til udelukkende at sælge eller forbindelse i tjenesteydelser at benytte varer, der opfylder objektive minimumskvalitetskrav, som franchisegiveren fastsætter

b) forpligtelse til at sælge eller som led i tjenesteydelser at benytte varer, som kun fremstilles af franchisegiveren eller af tredjeparter, som denne udpeger, hvor det på grund af arten af de varer, der er genstand for franchisen, er uigennemførligt at anvende objektive kvalitetsnormer

c) forpligtelse til ikke direkte eller indirekte at begynde en tilsvarende virksomhed på et område, hvor dette ville påføre et medlem af franchisenettet herunder franchisegiveren konkurrence; denne forpligtelse kan gøres gældende over for franchisetageren efter aftalens udløb i en rimelig periode, dog højst i et år, på det område, hvor han udnyttede franchisen

d) forpligtelse til ikke at erhverve finansielle andele i konkurrerende virksomheders kapital, som sætter franchisetageren i stand til at påvirke sådanne virksomheders økonomiske adfærd

e) forpligtelse til kun at sælge de varer, der er genstand for franchisen, til endelige brugere, til andre franchisetagere eller til videreforhandlere, der opererer via andre afsætningskanaler, som stilles til rådighed af fabrikanter af disse varer eller med hans samtykke

f) forpligtelse til at gøre den størst mulige indsats for at sælge de varer eller levere de tjenesteydelser, der er genstand for franchisen; at udbyde et mindstevaresortiment til salg, at opnå en mindsteomsætning, at planlægge sine ordrer på forhånd, at opretholde et mindstelager og præstere kundeservice og garantiydelser;

g) forpligtelse til at betale franchisegiveren en nærmere angiven andel af sin indkomst til dækning af reklameudgifter og til selv at foretage reklame; idet arten af denne på forhånd skal godkendes af franchisegiveren.

2. Artikel 1 finder anvendelse, uanset om en eller flere af følgende forpligtelser pålægges franchisetageren:

a) forpligtelse til ikke at meddele den af franchisegiveren overdragne knowhow til tredjemand; denne forpligtelse kan gøres gældende over for franchisetageren efter aftalens udløb

b) forpligtelse til at underrette franchisegiveren om sine erfaringer i forbindelse med udnyttelsen af franchisen og til at meddele ham og de øvrige franchisetagere en ikke-eksklusiv licens til den på baggrund af disse erfaringer opnåede knowhow

c) forpligtelse til at underrette franchisegiveren om krænkelse af de overdragne industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder, at lægge sag an mod personer, som krænker disse rettigheder, eller at bistå franchisegiveren i søgsmål mod sådanne personer

d) forpligtelse til ikke at benytte den af franchisegiveren overdragne knowhow til andre formål end udnyttelse af franchisen; denne forpligtelse kan gøres gældende over for franchisetageren efter aftalens udløb

e) forpligtelse til selv at følge oplæringskurser, som tilrettelægges at franchisegiveren, eller lade personalet følge sådanne kurser

f) forpligtelse til at anvende de af franchisegiveren udformede forretningsmetoder og efterfølgende ændringer heraf, samt at benytte de overdragne industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder

g) forpligtelse til at følge franchisegiverens normer med hensyn til forretningens og/eller transportmidlernes udstyr og fremtræden

h) forpligtelse til at tillade franchisegiveren at foretage kontrol af franchisetagerens forretningslokaler og/eller transportmidler, herunder kontrol med solgte varer og præsterede tjenesteydelser, samt lager og regnskaber

i) forpligtelse til ikke uden franchisegiverens samtykke at flytte forretningslokalet

j) forpligtelse til ikke uden franchisegiverens samtykke at overdrage rettigheder og forpligtelser i henhold til franchiseaftalen.

3. Såfremt de i stk. 2 omhandlede forpligtelser på grund af særlige omstændigheder skulle være omfattet af artikel 85, stk. 1, fritages de alligevel, selv om de ikke er ledsaget af nogen af de efter artikel 1 fritagne forpligtelser.

Artikel 4

Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder på betingelse af, at

a) franchisetageren frit kan indkøbe de varer, der er genstand for franchisen, hos andre franchisetagere; såfremt disse varer også distribueres gennem et andet net af autoriserede forhandlere, skal franchisetageren frit kunne købe varerne hos disse

b) hvis franchisegiveren pålægger franchisetageren at yde garanti for franchisegiverens varer, gælder denne forpligtelse også for varer, der leveres af andre medlemmer af franchisenettet og andre forhandlere, som yder en tilsvarende garanti, på fællesmarkedet

c) franchisetageren har pligt til at markere sin status som uafhængig virksomhed; dette må dog ikke virke forstyrrende på franchisenettets fælles identitet, som denne fremstår på grundlag af det fælles navn eller skilt og forretningslokalernes og/eller transportmidlernes ensartede fremtræden.

Artikel 5

Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder ikke, såfremt

a) virksomheder der fremstiller varer eller leverer tjenesteydelser, som er identiske eller af brugerne betragtes som tilsvarende i betragtning af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål, indbyrdes indgår franchiseaftaler vedrørende sådanne varer og tjenesteydelser

b) franchisetageren uanset artikel 2, litra e) og artikel 3, stk. 1, litra b), forhindres i at blive forsynet med varer af tilsvarende kvalitet som dem, franchisegiveren tilbyder

c) franchisetageren uanset artikel 2, litra e), pålægges at sælge eller i forbindelse med tjenesteydelser at benytte varer, der fremstilles af franchisegiveren eller tredjeparter, som er udpeget af franchisegiveren af andre årsager end for at beskytte sine industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder eller franchisenettets fælles identitet og omdømme, nægter at udpege tredjeparter foreslået af franchisetageren som autoriserede fabrikanter

d) franchisetageren forhindres i efter aftalens udløb fortsat at udnytte den i licens givne knowhow i tilfælde hvor denne knowhow er blevet almindelig kendt eller let tilgængelig på anden måde end som følge af franchisetagerens misligholdelse af en forpligtelse

e) franchistegiveren direkte eller indirekte lægger begrænsninger for franchisetageren med hensyn til fastsættelse af salgspriserne for de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for franchisen, uden at dette dog berører franchisegiverens mulighed for at anbefale salgspriser

f) franchisegiveren forbyder franchisetageren at anfægte gyldigheden af de industrielle eller intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør en del af franchisen, uden at dette dog berører franchisegiverens mulighed for at bringe aftalen til ophør i sådanne tilfælde

g) franchisetagerne forpligtes til ikke på fællesmarkedet at levere de varer eller tjenesteydelser, som er genstand for franchisen, til endelige brugere på grund af disses bopæl.

Artikel 6

1. Den i artikel 1 hjemlede fritagelse gælder også for franchiseaftaler, der opfylder betingelserne i artikel 4, og som indeholder konkurrencebegrænsende forpligtelser, der ikke er omfattet af artikel 2 og artikel 3, stk. 2, og som heller ikke falder ind under artikel 5, på betingelse af, at de pågældende aftaler anmeldes til Kommissionen i henhold til Kommissionens forordning nr. 27 [1], og Kommissionen ikke inden seks måneder gør indsigelse mod fritagelsen.

[1] EFT nr. 35 af 10. 5. 1962, s. 1118/62.

2. Fristen på seks måneder løber fra den dato, hvor anmeldelsen modtages af Kommissionen. Fremsendes anmeldelsen som anbefalet brev, løber fristen fra datoen på afsendelsesstedets poststempel.

3. Stk. 1 finder kun anvendelse, når

a) der i anmeldelsen eller i en ledsagende meddelelse udtrykkeligt henvises til denne artikel, og

b) de oplysninger, som skal gives i anmeldelsen, er fuldstændige og i overensstemmelse med de faktiske forhold.

4. Aftaler, der allerede er anmeldt inden denne forordnings ikrafttræden, kan kræves behandlet efter stk. 1, ved at der fremsendes en meddelelse til Kommissionen, hvori der udtrykkeligt henvises til anmeldelsen og til denne artikel. Bestemmelserne i stk. 2 og 3, litra b), finder tilsvarende anvendelse.

5. Kommissionen kan gøre indsigelse mod fritagelse Den gør indsigelse, hvis en medlemsstat fremsætter anmodning herom inden tre måneder fra fremsendelsen til medlemsstaten af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse efter den i stk. 4 omhandlede meddelelse. Anmodningen skal bygge på overvejelser vedrørende Traktatens konkurrenceregler.

6. Kommissionen kan til enhver tid trække indsigelsen mod fritagelse tilbage. Er indsigelsen gjort på anmodning af en medlemsstat, kan den dog kun trækkes tilbare efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål.

7. Trækkes indsigelsen tilbage, fordi de pågældende har godtgjort at betingelserne i artikel 85, stk. 3, er opfyldt træder fritagelsen i kraft fra datoen for anmeldelsen.

8. Trækkes indsigelsen tilbage, fordi de pågældende virksomheder har ændret aftalen, således at betingelserne i artikel 85, stk. 3, er opfyldt, gælder fritagelsen fra den dato, hvor ændringerne får virkning.

9. Gør Kommissionen indsigelse, og trækkes denne ikke tilbage, får anmeldelsen de i forordning nr. 17 fastsatte virkninger.

Artikel 7

1. Oplysninger, som indhentes i medfør af artikel 6, må kun bruges til de i denne forordning omhandlede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte må ikke videregive oplysninger, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er omfattet af tjenstlig tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af almindelige oplysninger eller oversigter, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 8

Kommissionen kan undlade at anvende denne forordning, i henhold til artikel 7 i forordning nr. 19/65/EØF, dersom den i en konkret sag finder, at en aftale, som i medfør af forordningen er fritaget, alligevel har virkninger, som er uforenelige med Traktatens artikel 85, stk. 3, og navnlig når der gives franchisetageren områdebeskyttelse, og

a) adgangen til det relevante marked eller konkurrencen på dette i væsentlig grad begrænses ved den kumulative virkning af parallelle franchisenet med tilsvarende aftaler, indgået af konkurrerende fabrikanter eller distributører

b) de varer eller tjenesteydelser, som er genstand for franchisen, ikke på en væsentlig del af fællesmarkedet er udsat for effektiv konkurrence fra varer, eller tjenesteydelser, som er identiske eller af forbrugerne anses for at være varer af samme art på grund af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål

c) parterne eller en af dem forhindrer den endelige bruger på grund af dennes bopæl i direkte eller gennem mellemmænd at skaffe sig de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for franchisen, inden for fællesmarkedet, eller benytter forskellige specifikationer for disse varer eller tjenesteydelser i forskellige medlemsstater med henblik på at isolere markeder

d) franchisetagerne indleder samordnet praksis vedrørende salgspriser på de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for franchisen

e) franchisegiveren af andre grunde end for at beskytte sine industrielle og intellektuelle ejendomsrettigheder, bevare franchisenettets fælles identitet og omdømme eller kontrollere, at franchisetageren overholder sine forpligtelser i henhold til aftalen, benytter sig af sin ret til at kontrollere forretningslokalerne og transportmidlerne eller afslår at imødekomme en anmodning fra franchisetageren om at måtte skifte forretningssted eller overdrage sine rettigheder og forpligtelser i henhold til franchiseaftalen.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1989.

Den anvendes indtil den 31. december 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 1988.

På Kommissionens vegne
Peter SUTHERLAND
Medlem af Kommissionen